

Sygn. akt V AGa 71/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Leszek Jantowski (spr.)

Sędziowie: Barbara Rączka - Sekścińska Hanna Rucińska

Protokolant: stażysta Anna Lubawska

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2019 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w K.

przeciwko Przedsiębiorstwu Handlowo – Usługowemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w I.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy

z dnia 6 czerwca 2019 r., sygn. akt VIII GC 29/18

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.050 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Hanna Rucińska Leszek Jantowski Barbara Rączka - Sekścińska

Na oryginale właściwe podpisy.

Sygn. akt V AGa 71/19

UZASADNIENIE

Powód – (...) S.A. w K. domagał się zasądzenia od pozwanego Przedsiębiorstwa Handlowo-Usługowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w I. kwoty 141.066,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27 grudnia 2017 r. Sąd Okręgowy uwzględnił żądanie pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany zaskarżył go w całości i wniósł o oddalenie w całości powództwa.

Wyrokiem z dnia 6 czerwca 2019 r. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy:

1. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 141.066,20 zł (sto czterdzieści jeden tysięcy sześćdziesiąt sześć złotych 20/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 13.06.2017 r. do dnia zapłaty;

1. 2. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 15.971 zł (piętnaście tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

3. nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Oddziału Finansowego Sądu Okręgowego w Bydgoszczy kwotę 219,31 zł (dwieście dziewięćnaście złotych 31/100) tytułem kosztów sądowych tymczasowo wypłaconych przez Skarb Państwa.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało wydane na podstawie następujących ustaleń i rozważań:

Powód - (...) S.A. w K. – najemca oraz Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w I. – wynajmujący zawarli w dniu 4 marca 2014 r. umowę najmu. Określając w § 1 umowy przedmiot najmu wskazano, że na dzień zawarcia umowy, wynajmujący nie jest właścicielem nieruchomości położonej w I., działki (...) o pow. 31.412 m⁽²⁾, dla których SR w Inowrocławiu prowadzi księgę wieczystą numer KW Nr (...), a użytkownikiem wieczystym działek jest (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w I.. Nie jest też właścicielem działki przy ul. (...), oznaczonej jako działka (...) o pow. 338 m⁽²⁾, KW nr (...), stanowiącej własność Skarbu Państwa w dyspozycji Gminy Miasta I..

W § 1 ust. 4 wynajmujący zobowiązał się w terminie do 14 kwietnia 2014 r. skutecznie nabyć prawa do tych działek na okres co najmniej równy okresowi trwania umowy najmu i zawrzeć ze spółdzielnią porozumienie, na podstawie którego najemca wstąpi w prawa i obowiązki wynajmującego wynikające z umowy najmu zawartej między wynajmującym a spółdzielnią. Wynajmujący oświadczył w § 1 ust. 5 umowy, że po skutecznym nabyciu praw do nieruchomości, jego wyłącznym staraniem i na jego koszt, na podstawie uzyskanej przez wynajmującego ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę, wymogów prawa i z zachowaniem zawodowej staranności wybudowane zostaną:

a) jednokondygnacyjny budynek handlowo-usługowy o powierzchni użytkowej około 1.099 m² wraz z układem komunikacyjnym i przyległym parkingiem z ogólnodostępnymi miejscami postojowymi,

b) układ komunikacyjny wraz z parkingiem.

Przedmiot najmu pozwany zobowiązał się wykonać w stanie technicznym „pod klucz”, zgodnie z koncepcją zagospodarowania terenu, standardem wykonania sklepu (...), w oparciu o projekt typowy B600 z dnia 5.06.2013 r. Przedmiotem najmu miał być właśnie ten wybudowany budynek wraz ze strefą dostaw i rampą oraz prawem korzystania z parkingu na minimum 60 miejsc.

Zgodnie z § 2 umowy, wynajmujący ponosił przed najemcą pełną odpowiedzialność za wszelkie wykonane przed przekazaniem przedmiotu najmu i parkingu na rzecz najemcy prace budowlane na nieruchomości, jak i prace wykonane przez osoby lub podmioty, z pomocą których wynajmujący powyższe prace budowlane wykonał lub którym powierzył ich wykonanie. Ponadto udzielił gwarancji jakości wykonanych robót budowlanych na okres 3 lat, licząc od dnia podpisania protokołu zdawczo-odbiorczego przedmiotu najmu. Umowę najmu zawarto na czas określony 15 lat, począwszy od dnia wydania przedmiotu najmu najemcy - § 4 umowy.

W § 9 umowy strony oświadczyły, że każda z nich jest uprawniona do przeniesienia praw i obowiązków wynikających z umowy na osobę trzecią, w tym przy przeniesieniu przez wynajmującego warunkiem jest zgoda najemcy oraz przejście przez ten podmiot wszelkich zobowiązań wynikających z niniejszej umowy.

Aneksem z dnia 29 września 2014 r. strony m.in. przedłużyły czas do skutecznego nabycia przez pozwanego prawa do nieruchomości do dnia 31 maja 2014 r. oraz czas do uzyskania prawomocnej decyzji o pozwoleniu na budowę do 30 września 2014 r.

Zleceniem z dnia 31 października 2014 r. powód powierzył pozwanemu prace dodatkowe, w tym dostosowanie baterii kondensatorów do wymagań Standardu 2014, za kwotę łącznie 36.500 zł netto. Rozliczenie miało nastąpić na podstawie prawidłowo sporządzonej faktury VAT w terminie 30 dni od zakończenia i odebrania inwestycji, którą należało przesłać wraz z protokołem potwierdzającym wykonanie prac. Za wykonane roboty dodatkowe pozwany wystawił fakturę VAT nr (...) z dnia 10 grudnia 2014 r. na kwotę 44.895 zł brutto (36.500 zł netto), którą powód zapłacił 19 stycznia 2015 r. Wykonanie prac w branży elektrycznej w obiekcie pozwany powierzył J. S. oraz R. M. – prowadzącym działalność w formie spółki cywilnej (...).

Dnia 1 grudnia 2014 r. dokonano protokolarnie odbioru technicznego od wykonawcy oraz przekazania do eksploatacji obiektu (...) nr (...) w I. przy ul. (...) oraz strony podpisały protokół zdawczo odbiorczy całego obiektu.

Na podstawie analizy rachunków za energię elektryczną, które dla sklepów (...) wykonuje firma (...) S.A. w R. stwierdzono duże zużycie energii biernej pojemnościowej i wysokie rachunki za energię. Występowało to od stycznia 2015 r., później od kwietnia 2015 r. opłaty były niższe i od września 2015 r. znów wysokie. W lutym 2016 r. została o tym powiadomiona osoba z firmy powoda - D. W..

W piśmie z 4 lutego 2016 r. T. D. z powodowej firmy zwrócił się do pozwanego o pilne wezwanie firmy elektrycznej wykonującej instalację elektryczną w celu sprawdzenia i ewentualnej wymiany baterii kondensatorów podając, że najemca ponosi z tego tytułu podwyższone koszty eksploatacji obiektu. W kolejnych pismach przedstawiciel powoda zwracał się do pozwanego o dokonanie sprawdzenia i pomiarów dotyczących działania baterii kondensatorów.

W mailu z 11 kwietnia 2017 r. T. D. podnosił, że zgłaszana usterka nie została usunięta i miesiąc w miesiąc z tego tytułu ponoszone są opłaty z tytułu przekroczenia mocy biernej, za ostatnie 6 m-cy w kwocie ok. 80.000 zł. Prosił o pilną informację, kiedy bateria kondensatorów zostanie wymieniona na sprawną, gdyż obiekt jest na gwarancji. Podał, że w przeciwnym razie będzie zmuszony wymienić baterię na koszt (...) i wartością tych prac + kosztami, jakie ponieśli z tytułu energii biernej obciążyć obecnego właściciela obiektu bilansując mu z naszymi kosztami wynajmu obiektu. Argumentował, że gwarant nie jest w stanie usunąć w sposób skuteczny zgłaszanej od kilkunastu miesięcy usterki.

W odpowiedzi na ostatniego maila z 11 kwietnia 2017 r. M. P. informował, że 7 kwietnia 2017 r., elektrycy byli w sklepie w I. i usunęli usterkę baterii kondensatorów.

Dalej Sąd Okręgowy ustalił, że wykonawca instalacji na polecenie pozwanego, wskutek zgłoszenia dokonanego w ramach gwarancji przez T. D., kilkakrotnie dokonywał oceny i naprawy urządzenia. Raz kompresor został zdemontowany i odesłany do producenta do serwisu. Po ponownym zamontowaniu baterii, kompresor nadal źle działał i wówczas poproszono E. (...) sp. z o.o. o pomoc w ustaleniu przyczyn zbyt dużych opłat. Tak wysokie opłaty za energię bierną pojemnościową występowały tylko w sklepie w I., od jego otwarcia. Opłaty wynosiły po kilka tysięcy złotych i były ponoszone. Firma (...) (...) sp. z o.o. w piśmie z dnia 26 kwietnia 2017 r. do (...) SA w R. wskazała, że od momentu montażu baterii kondensatorów w obiekcie (...) I. ul. (...) dochodzi do przekompensowania, co potwierdzają bardzo wysokie opłaty za energię bierną pojemnościową i bardzo niski tg fi. Wskazywano, że powyższe skutki mógł przynieść jeden z błędów montażowych:

- a) umieszczenie przekładników prądowych współpracujących z baterią w niewłaściwym punkcie rozdzielni elektrycznej,
- b) błędna kolejność oraz kierunek przyłączonych do baterii obwodów z zewnętrznymi przekładnikami prądowymi,
- c) niewłaściwe podłączenie baterii do istniejących obwodów pomiarowych (w przypadku współdzielenia przekładników prądowych przez baterię oraz inne urządzenia kontrolno - pomiarowe zabudowane w rozdzielni.

W piśmie z 29 maja 2017 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 141.066,20 zł z tytułu odszkodowania. Pozwany w piśmie z 26 czerwca 2017 r. uznał roszczenie za bezpodstawne.

Sąd pierwszej instancji ustalił także, że w dniu 7 stycznia 2016 r. powód, pozwany oraz (...) W. Sp.j. we W. podpisali aneks do umowy najmu z dnia 4 marca 2014 r. W umowie strony oświadczyły w § 1, że na mocy umowy cesji sporządzonej w formie aktu notarialnego z dnia 8 września 2015 r., nowy wynajmujący (...) W. Sp.j. we W. wstąpił w miejsce dotychczasowego wynajmującego w jego wszelkie prawa i obowiązki wynikające z umowy najmu z 4 marca 2014 r. Nowy wynajmujący oświadczył, że przejmuje, akceptuje i potwierdza związanie wszelkimi postanowieniami, prawami i obowiązkami wynikającymi z tej umowy. Najemca przyjął oświadczenia nowego wynajmującego.

Firma (...) SA, która zajmuje się w imieniu powoda regulowaniem kwestii energii elektrycznej, otrzymuje od powoda rachunki dotyczące energii elektrycznej i te rachunki sprawdza pod względem błędów rachunkowych. Pierwsze rachunki zawierały wyszczególnione duże zużycie i opłatę za energię bierną pojemnościową, co mogło świadczyć o źle zamontowanej baterii kondensatorów lub jej uszkodzeniu.

W kwietniu 2017 r. firma (...) (...) sp. z o.o. została poproszona o pomoc w rozwiązaniu problemu i od kwietnia 2017 r. problem ten nie występuje. Monterzy z firmy, która bezpośrednio montowała kompresor w sklepie, telefonicznie ustalili z M. K. z firmy (...) (...) sp. z o.o., jak wykonać poprawnie montaż. Po usunięciu wskazanego błędu opisanego w piśmie E.(...) sp. z o.o. z 26 kwietnia 2017 r., urządzenie działa prawidłowo. Według M. K. wykryty i usunięty podczas bezpośredniej rozmowy telefonicznej z pracownikami błąd polegał na błędnej kolejności i kierunku przyłączonych do baterii obwodów zewnętrznych przekładników prądowych.

Do kwietnia 2017 r. powodowa firma nie dokonywała napraw urządzenia i nie zlecała tych napraw innym firmom, o nieprawidłowościach zawiadamiała generalnego wykonawcę, który był w tym czasie gwarantem. Analiza faktur z różnych dyskontów (...) w różnych miastach wskazuje, że zastosowane w nich baterie kondensatorów w pełni kompensują energię bierną indukcyjną, bądź jest to kompensacja nie przekraczająca zapisanego w umowie $\text{tg } \varphi \leq 0,4$ bez jej przekompensowania. Tak też powinna działać bateria kondensatorów w spornym przypadku.

Analiza zużycia energii elektrycznej i średniodobowego zużycia energii elektrycznej wynikająca z faktur z okresu od 14 stycznia 2015 r. do 31 marca 2017 r. oraz dostarczonych podczas wizji lokalnej za okres 1 kwietnia -31 grudnia 2017 r. wskazuje, że:

1.w okresie od 14 stycznia 2015 r. do 28 lutego 2015 r. widoczne jest bardzo duże przekompensowanie mocy biernej i przekazanie dużej ilości energii biernej pojemnościowej do sieci zasilającej, ponosząc duże opłaty za energię bierną pojemnościową;

2.w okresie od 1 marca 2015 r. do 31 sierpnia 2015 r. nie ma pełnej kompensacji energii biernej indukcyjnej, przy jednoczesnym przekompensowaniu energii biernej pojemnościowej, co może świadczyć o okresowym wyłączaniu baterii kondensatorów w celu zmniejszenia opłat za przekompensowanie energii biernej pojemnościowej;

3.w okresie od 1 września 2015 do 30 września 2016 r. – pełna kompensacja energii biernej indukcyjnej, duże przekompensowanie energii biernej pojemnościowej, jak w początkowym okresie włączenia sklepu do eksploatacji;

4.w okresie od 1 października 2016 r. do 31 grudnia 2016 r. nie ma pełnej kompensacji energii biernej indukcyjnej, a jednocześnie układ jest w mniejszym stopniu przekompensowany energią bierną pojemnościową, co świadczy o nieprawidłowej pracy regulatora;

5.w okresie od 1 stycznia 2017 r. do 30 kwietnia 2017 r. pełna kompensacja energii biernej indukcyjnej i przekompensowanie energii biernej pojemnościowej;

6.w okresie od 1 maja 2017 r. prawidłowe działanie baterii kondensatorów.

Brak dokumentacji technicznej nie pozwala w pełni wskazać przyczyny błędnego działania baterii kondensatorów w przedmiotowym sklepie. Przy prawidłowym działaniu baterii kondensatorów wysokość opłat za energię bierną pojemnościową powinna być równa zero, a najczęściej jest bliska zero, tak by nie przekroczyć $\text{tg } \varphi \leq 0,4$, a z drugiej strony nie doprowadzić do przekompensowania energii biernej pojemnościowej.

Przechodząc do rozważań Sąd Okręgowy wyjaśnił, że stan faktyczny w niniejszej sprawie ustalił w oparciu o złożone przez strony dokumenty prywatne oraz zeznania świadków potwierdzające występowanie wad zamontowanych w sklepie (...) w I. baterii kondensatorów oraz nieskuteczne próby ich naprawy poczynając od miesiąca lutego 2016 r., aż do kwietnia 2017 r., kiedy ostatecznie z pomocą podmiotu trzeciego usterkę usunięto i wysokość opłat za energię bierną pojemnościową spadła do zera. Występowanie wysokich opłat wyłącznie w tym jednym sklepie oraz próby naprawy aż do interwencji firmy (...) (...) sp. z o.o. opisali w sposób logiczny także przesłuchani świadkowie, których zeznania nie zostały podważone. Dowody te uznał Sąd za wiarygodne. Ponadto Sąd dał w pełni wiarę ustaleniom opinii biegłego sądowego P. K., którą uznał za rzetelną, profesjonalną i w pełni wiarygodną. Na podstawie tej opinii Sąd pierwszej instancji przyjął że wszelkie naprawy wykonywane przez serwisantów na podstawie zleceń pozwanego okazały się nieskuteczne, o czym świadczyły rachunki za energię elektryczną, które powód opłacał. Dopiero ostatnia naprawa z kwietnia 2017 r. okazała się skuteczna i to dzięki pomocy firmy (...) (...) sp. z o.o. w określeniu źródła problemu z podłączeniem baterii kondensatorów. Strony nie podniosły zarzutów co do treści tej opinii.

Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że bezsporne w sprawie było, iż strony wiązała umowa z dnia 4 marca 2014 r. (umowa najmu), na mocy której pozwany zobowiązał się nabyć prawa do działek, na których następnie miał wybudować dla powoda „pod klucz” sklep (...) wraz z układem komunikacyjnym i przyległym parkingiem, a także zobowiązał się ponosić przed powodem pełną odpowiedzialność za wszelkie wykonane przed przekazaniem przedmiotu najmu i parkingu na rzecz najemcy prace budowlane na nieruchomości, jak i prace wykonane przez osoby lub podmioty, z pomocą których wynajmujący powyższe prace budowlane wykonał lub którym powierzył ich wykonanie. Ponadto udzielił gwarancji jakości wykonanych robót budowlanych na okres 3 lat, licząc od dnia podpisania protokołu zdawczo-odbiorczego przedmiotu najmu.

Bezspornie też powód ponosił zawyżone rachunki za energię elektryczną od chwili oddania budynku do użytkowania, aż do końca kwietnia 2017 r., kiedy to wysokość opłat za energię bierną pojemnościową osiągnęła założony stan równy zero, podobnie jak w innych sklepach tej sieci, w których obowiązywał ten sam standard wykonania. Nie była przedmiotem sporu sama wysokość opłat poniesionych przez powoda z powodu przekompensowania mocy biernej. Pozwany nie zakwestionował rachunków złożonych przez powoda, co zdaniem Sądu Okręgowego ocenić należało jako przyznanie w oparciu o przepis art. 230 k.p.c.

Sąd pierwszej instancji wyjaśnił, że przedmiotem sporu był charakter odpowiedzialności pozwanego za poniesioną przez powoda szkodę. Powód bowiem wywodził swoje roszczenie z gwarancji, natomiast pozwany twierdził, że nie ponosił winy za wadliwe działanie kondensatorów, gdyż było to wynikiem ingerencji osób trzecich.

W ocenie Sądu Okręgowego, biorąc pod uwagę zeznania przesłuchanych w sprawie świadków, w szczególności M. B. (1) (k. 624 v), J. S. (k. 626 akt), M. K. (k. 578v-579 akt), T. D. (k. 579v), D. W. (k. 580 akt), należało wykluczyć ingerencję ze strony pracowników powoda lub innych podmiotów trzecich w zamontowane baterie kondensatorów. Wykluczali oni samodzielne dokonywanie ewentualnych napraw i wskazywali, że każdorazowo zgłaszali usterki pozwanemu. Zeznania te znajdowały odzwierciedlenie w korespondencji mailowej stron.

Sąd podkreślił, że kilkukrotne próby regulacji baterii nie przyniosły rezultatu, podobnie ich wymontowanie i odesłanie do serwisu. Dopiero, gdy w kwietniu 2017 r. firma (...) (...) sp. z o.o. została poproszona o pomoc w rozwiązaniu problemu i monterzy z firmy, która bezpośrednio montowała kompresor w sklepie, telefonicznie ustalili z M. K. z firmy (...) (...) sp. z o.o., jak wykonać poprawnie montaż - błąd został usunięty. Polegał on, zgodnie z zeznaniami M. K., na błędnej kolejności i kierunku przyłączonych do baterii obwodów zewnętrznych przekładników prądowych. Po usunięciu wskazanego błędu urządzenie działa prawidłowo.

Prawidłowe działanie kondensatora dopiero od maja 2017 r. potwierdził w swojej opinii także biegły sądowy, który z powodu braku jakichkolwiek danych technicznych nie był w stanie wskazać przyczyny zbyt wysokich opłat poniesionych przez powoda z powodu przekompensowania mocy biernej, a analizę wykonał w oparciu o udostępnione w aktach sprawy i podczas wizji lokalnej rachunki płacone przez powoda na rzecz (...) S.A.

W ocenie Sądu Okręgowego zestawienie opisanych dowodów wskazywało na wadliwość działania kondensatorów, za co odpowiedzialność ponosił pozwany, jako gwarant prawidłowego wykonania wszelkich prac związanych z budową obiektu wynajmowanego przez powoda w I.. Odpowiedzialność, zgodnie z podpisaną umową rozciągała się także na prace wykonane przez osoby lub podmioty, z pomocą których wynajmujący powyższe prace budowlane wykonał lub którym powierzył ich wykonanie, w tym jego podwykonawców w zakresie instalacji elektrycznej. Gwarancji jakości wykonanych robót budowlanych udzielił przy tym, na okres 3 lat licząc od dnia podpisania protokołu zdawczo odbiorczego, co miało miejsce 1 grudnia 2014 r.

Sąd podkreślił, odwołując się do judykatury, że zobowiązanie gwaranta ma charakter obiektywny, powoduje odpowiedzialność za skutek, gdyż obowiązkiem gwaranta jest skuteczne naprawianie rzeczy. O skuteczności naprawy można mówić wówczas, gdy przywrócona zostaje pełna sprawność rzeczy objętej gwarancją. W rozpoznawanej sprawie pozwany nie uchylał się od odpowiedzialności, od razu reagował na zgłoszenia reklamacyjne formułowane mailowo przez pracowników powoda. Jego przedstawiciel odpowiadał na maile powoda, w relacjach z nim zachowywał się tak, jak gwarant. Nigdy nie oponował, kiedy powód dokonywał kolejnych zgłoszeń o wykonanie świadczeń wynikających z gwarancji i każdorazowo wyjaśniał sprawę. Wykonywane na jego zlecenie kontrole serwisowe ostatecznie nie wykryły źródła powtarzającego się problemu. Same baterie nie były wadliwe, jednak prawdopodobnie skutek ich nieprawidłowego podłączenia w trakcie montażu, nie spełniały założonej funkcji. Formalne zgłoszenie wady pozwanemu w dniu 4 lutego 2016 r. wynikało z faktu, że tego dopiero tego dnia powód został formalnie zawiadomiony o nieprawidłowościach przez pracownika firmy (...) SA, która w imieniu powoda bada rachunki dotyczące energii elektrycznej. Ponieważ zgłoszone usterki nie zostały usunięte, zobowiązanie pozwanego z tytułu gwarancji nie zostało należycie wykonane, powód ponosił z tego tytułu wysokie koszty, których pozwany zresztą nie zakwestionował.

Odwołując się do poglądów doktryny Sąd pierwszej instancji wyjaśnił, że zobowiązanie do naprawy rzeczy jest niewystarczające w sytuacji, gdy rzeczy naprawić się nie da lub gdy jest bezskutecznie wielokrotnie naprawiana, bądź wówczas, gdy naprawa przedłuża się nadmiernie. Zobowiązanie gwaranta rodzi odpowiedzialność za skutek, ma charakter obiektywny. Oznacza to, iż obowiązkiem gwaranta jest skuteczne naprawienie rzeczy, a naprawa jest skuteczna, gdy przywraca pełną sprawność rzeczy objętej gwarancją. Jeżeli nawet uzna się, że zobowiązanie gwaranta jest zobowiązaniem rezultatu, to ograniczenie obowiązku gwaranta do naprawienia rzeczy dotyczy wad możliwych obiektywnie do naprawienia, w chwili zawarcia umowy. Jeżeli niemożliwość naprawy powstanie po zawarciu umowy, zastosowanie znajdują zasady ogólne, co oznacza, że jeżeli niemożliwość jest następstwem okoliczności, za które gwarant odpowiada, to wówczas rodzi to będzie odpowiedzialność odszkodowawczą; jeśli zaś niemożliwość naprawy będzie następstwem innych przyczyn, zobowiązanie do naprawy wygaśnie w odniesieniu do tej konkretnej wady (art. 475 k.c.). Istotne jest jednak to, że minimum ochrony zapewnia kupującemu rękojmią. O tym, w jakim zakresie gwarant chce przejąć ryzyko ponad to, czy obok tego, co wynika z rękojmi czy z innych przepisów – decyduje sam gwarant. Z jednej bowiem strony zobowiązanie gwaranta do naprawy rzeczy albo usunięcia wad obejmuje wszelkie naprawy i wymianę części, choćby bardzo kosztownej, o ile mieszczą się jeszcze w pojęciu naprawy rzeczy. Z drugiej jednak strony nie sposób uznać, aby sprzeczne z naturą gwarancji było ograniczenie obowiązku gwaranta do naprawy wad nadających się obiektywnie do usunięcia w chwili zawarcia umowy.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy Sąd Okręgowy zważył, że do odpowiedzialności pozwanego z tytułu niewykonania do kwietnia 2017 r. zobowiązania gwarancyjnego, zastosowanie znajdował przepis art. 471 k.c. Zasady ogólne (art. 471 i n.) mają bowiem zastosowanie do skutków niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania gwarancyjnego. Zdaniem Sądu pierwszej instancji usunięcie wady było czynnością możliwą i nie wymagającą nadzwyczajnego wysiłku czy kosztów, skoro serwisanci dokonujący naprawy w kwietniu 2017 r. potrafili tego dokonać w oparciu o ustne wskazówki producenta urządzenia przekazane telefonicznie w trakcie wykonywania

naprawy. Kwestia braku ich fachowej wiedzy i umiejętności prawidłowego zamontowania urządzenia pozostawała poza sporem, skoro pozwany bezsprzecznie ponosił wobec powoda odpowiedzialność za swoich podwykonawców.

Dalej Sąd Okręgowy odwołał się do treści art. 471 k.c. regulującego przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej. Sąd uznał, że pozwany odpowiadał za szkodę będącą następstwem niewłaściwego wykonania obowiązków wynikających z udzielonej gwarancji, tj. za uszczerbki, które po stronie powoda pozostawały w adekwatnym związku przyczynowym z tym, że urządzenie do kwietnia 2017 r. pozostawało niesprawne pomimo kilku napraw serwisowych. Sąd Okręgowy podzielił stanowisko prezentowane przez powoda, że to pozwany musiałaby wykazać, iż nienależyte wykonywanie obowiązków gwarancyjnych nastąpiło z przyczyn, za które pozwany nie ponosi odpowiedzialności. Tymczasem tego nie wykazał, ograniczając się do zarzutu, że biegły nie wykazał bezpośredniej przyczyny nieprawidłowej pracy baterii kondensatorów. W ocenie Sądu zarzut ten nie mógł być uznany za skuteczny, ponieważ inne dowody, w postaci powołanych zeznań świadków, w szczególności P. S. (1), M. K., czy T. D., jak też korespondencja mailowa przedstawicieli stron wskazywała na nieprawidłowości w działaniu urządzenia. Z opinii biegłego wynika zaś wprost, że od maja 2017 r. błąd już nie występuje i rachunki nie są zawyżone. W zestawieniu z zeznaniami wymienionych świadków i dołączonymi pismami, należało wyprowadzić wniosek, że usterka została usunięta wskutek wskazówek M. K. z firmy (...) (...) sp. z o.o. (...) z całą pewnością do tego czasu próby podejmowane przez pozwanego nie powiodły się, co obciążało go jako gwaranta, a poniesiony z tego tytułu uszczerbek w postaci zawyżonych rachunków podlegać powinien zrekompensowaniu w oparciu o przepis art. 471 k.c. Na uszczerbek, którego wyrównania powód się domagał składała się równowartość świadczeń pieniężnych, które powód poniósł płacąc za zawyżone rachunki za energię elektryczną w okresie od 14 stycznia 2015 r. do 31 marca 2017 r.

Na marginesie Sąd Okręgowy wskazał, że odpowiedzialność odszkodowawcza pozwanego z art. 471 k.c. byłaby aktualna także przy uznaniu, iż pozwany nie odpowiadał z tytułu gwarancji, a reżimem odpowiedzialności za wady wykonanego kondensatora była wyłącznie rękojmia. Z art. 566 § 1 zd. 2 k.c. wynika wprost możliwość żądania naprawienia szkody na zasadach ogólnych. Roszczenia odszkodowawcze w reżimie odpowiedzialności kontraktowej mogą być dochodzone niezależnie od dochodzenia roszczeń na podstawie przepisów o rękojmi. Dla zastosowania odpowiedzialności z art. 471 k.c. koniecznym jest wykazanie przesłanki szkody, podczas gdy przy odpowiedzialności z tytułu rękojmi uprawniony zobowiązany jest jedynie do wykazania istnienia wady zakupywanego przedmiotu. W przedmiotowej sprawie szkoda jako bezpośredni uszczerbek majątkowy po stronie powoda została wykazana przez zestawienie opłaconych rachunków za energię elektryczną. Pozwany kwoty tej nawet nie kwestionował.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uwzględnił powództwo na podstawie art. 471 k.c.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie w zapłacie należności liczonych od dnia następującego po wyznaczonym przez powoda w wezwaniu do zapłaty z 29 maja 2017 r. Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 481 § 1 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., tj. w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty poniesione przez powoda, który w całości wygrał proces złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 7.053 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego 17 zł i wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w kwocie 5.400 zł według stawki minimalnej (§ 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz. U. z 2018 r. poz. 265 t.j.) oraz kwota uiszczony zaliczki na koszty świadków i biegłego.

Natomiast kosztami biegłego, które zostały tymczasowo poniesione ze Skarbu Państwa w kwocie 219,31 zł Sąd Okręgowy obciążył pozwanego na podstawie art. 113 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 785 t.j.).

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając go w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. Niewyjaśnienie bądź błędne wyjaśnienie okoliczności istotnych dla sprawy oraz sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności poprzez :

a) błędne ustalenie i przyjęcie, iż pozwany jest zobowiązany w stosunku do Powódki z tytułu gwarancji udzielonej w ramach zawartej dnia 04 marca 2014 roku umowy najmu, pomimo stwierdzenia przez Sąd, iż dnia 07 stycznia 2016 roku pomiędzy Pozwanym (jako dotychczasowym wynajmującym), Powódką (jako najemcą) oraz podmiotem trzecim - (...) Spółka Jawna z siedzibą we W. (jako nowym wynajmującym) zawarty został Aneks do umowy najmu z dnia 04 marca 2014 roku, na mocy którego w miejsce Pozwanego (jako dotychczasowego wynajmującego) wstąpiła do umowy najmu z dnia 04 marca 2014 roku (...) Spółka Jawna z siedzibą we W. (jako nowy wynajmujący), która przejęła wszelkie prawa i obowiązki Pozwanego wynikające z umowy najmu z dnia 04 marca 2014 roku;

b) brak ustalenia przez Sąd, czy pozwany jest w ogóle zobowiązany z tytułu gwarancji udzielonej w ramach zawartej dnia 04 marca 2014 roku umowy najmu, a jeżeli tak, to do jakiego okresu ogranicza się ewentualna odpowiedzialność pozwanego z tytułu udzielonej gwarancji, skoro aneksem z dnia 07 stycznia 2016 roku zawartym pomiędzy Pozwanym (jako dotychczasowym wynajmującym), Powódką (jako najemcą) oraz podmiotem trzecim - (...) Spółka Jawna z siedzibą we W. (jako nowym wynajmującym) zawarty został Aneks do umowy najmu z dnia 04 marca 2014 roku, na mocy którego w miejsce Pozwanego (jako dotychczasowego wynajmującego) wstąpiła do umowy najmu z dnia 04 marca 2014 roku (...) Spółka Jawna z siedzibą we W. (jako nowy wynajmujący), która przejęła wszelkie prawa i obowiązki wynikające z umowy najmu z dnia 04 marca 2014 roku, w tym obowiązki gwarancyjne;

c) błędne ustalenie i przyjęcie przez Sąd w oparciu o zeznania świadków : P. S. (2) k.557 v) M. K. (k.578 v-579) T. D. (k.579 y) D. W. (k.580) M. B. (2) (k.624-624 v) i J. F. (1) (k.625), iż wykonawca instalacji (przedsiębiorstwo (...) S.C. R. J. K. S.), wskutek zgłoszenia dokonanego w ramach gwarancji przez działającego w imieniu powódki T. D., kilkakrotnie dokonywał na polecenie pozwanego oceny i naprawy urządzenia (baterii kondensatorów) oraz jego demontażu i odesłania do producenta, podczas gdy z zeznań w/w świadków oraz zgromadzonych w sprawie dokumentów wynika niezbicie, iż w/w wykonawca instalacji nie dokonywał demontażu i odesłania do producenta urządzenia (baterii kondensatorów), a wykonał to inny podmiot (firma (...) (...) sp. z o.o.) oraz że podmiot ten dokonał demontażu i odesłania do producenta urządzenia nie na polecenie pozwanego;

d) błędne ustalenie i przyjęcie przez Sąd w oparciu o zeznania świadków : P. S. (2) (k.557 v) M. K. (k.578v -579) T. D. (k.579 v) D. W. (k.580) oraz J. S. (k.626 -626v), iż w kwietniu 2017 roku firma (...) (...) sp. z o.o. została poproszona o pomoc i od kwietnia 2017 problem z urządzeniem (baterią kondensatorów), nie występuje, podczas gdy z zeznań w/w świadków oraz zgromadzonych w sprawie dokumentów wynika niezbicie, iż problem z urządzeniem został usunięty przez wykonawcę instalacji jeszcze przed podjęciem działań przez firmę (...) (...);

e) błędne ustalenie i przyjęcie przez Sąd w oparciu o zeznania świadków : P. S. (2) (k.557 v) M. K. (k.578v -579) T. D. (k.579 v) D. W. (k.580) oraz J. S. (k.626-626v), iż do kwietnia 2017 roku Powódka nie dokonywała napraw urządzenia i nie zlecała tych napraw innym firmom, podczas gdy z zeznań w/w świadków oraz zgromadzonych w sprawie dokumentów, w szczególności protokołu demontażu urządzenia (baterii kondensatorów) z dnia 26 października 2016 roku wynika niezbicie, iż dokonywała takich zleceń;

f) błędne ustalenie i przyjęcie przez Sąd w oparciu o opinię biegłego sądowego dr.inż. P. K. z dnia 08 lutego 2019 roku (k.659-676), iż pozwany ponosi zawinioną odpowiedzialność za niewłaściwe dokonanie montażu baterii kondensatorów w sklepie (...) w I. przy ul.(...) lub w sposób zawiniony dokonał ich uszkodzenia, podczas gdy przedmiotowa opinia w żadnej mierze nie potwierdziła stanowiska prezentowanego przez powódkę, co do tego, że pozwany w sposób zawiniony dokonał niewłaściwego montażu baterii kondensatorów w sklepie (...) w I. przy ul.(...) lub w sposób zawiniony dokonał ich uszkodzenia (czego miałyby dowodzić odczyty licznika energii biernej pojemnościowej, a wskutek czego (...) S.A. w P. oraz (...) sp. z o.o. w P. obciążyły Powoda kosztami w wysokości 141 066,20 złotych;

g) błędne ustalenie i przyjęcie przez Sąd w oparciu o opinię biegłego sądowego dr.inż. P. K. z dnia 08 lutego 2019 roku (k.659-676) oraz świadków, iż wysokość opłat za energię pojemnościowa spadła do zera, co uzasadnia obciążenie Pozwanego kosztami w wysokości 141 066,20 złotych, podczas gdy ze zgromadzonych w sprawie dowodów wynika, iż wysokość opłat za energię pojemnościową nigdy nie wynosi zero, a tym samym brak jest uzasadnienia dla żądania przez Powódkę kwoty 141 066,20 złotych;

h) błędne ustalenie i przyjęcie przez Sąd w oparciu o zeznania świadków M. B. (2) (k.624 v), J. S. (k.626-626v), M. K. (k.578v -579) T. D. (k.579 v) i D. W. (k.580), iż należało wykluczyć ingerencje ze strony pracowników powódki lub innych podmiotów trzecich w zamontowane baterie kondensatorów, co pozostaje w sprzeczności z opinią biegłego sądowego dr.inż. P. K. z dnia 08 lutego 2019 roku (k.659-676), w której stwierdził on, iż w miesiącach marzec - lipiec 2015 roku nastąpiło wyłączenie baterii, najprawdopodobniej ze względu na nadmierne zużyciu prądu wskazujące na możliwość nieprawidłowego działania baterii kondensatorów, co jest o tyle istotnym w sprawie, iż pozwany został poinformowany o jakichkolwiek nieprawidłowościach w działaniu baterii kondensatorów dopiero w roku 2016 (w m-cu lutym) a więc nie mógł ingerować w działanie baterii kondensatorów w okresie marzec - lipiec 2015 roku;

i) błędne ustalenie i przyjęcie przez Sąd, iż formalne zgłoszenie wady Pozwanemu dopiero w dniu 4 lutego 2016 roku wynikało z faktu, że dopiero tego dnia Powódka została formalnie powiadomiona o nieprawidłowościach przez pracownika firmy (...) SA, co pozostaje w sprzeczności z zeznaniami świadków : P. S. (2) (k.557 v), M. B. (2) (k.624 v), J. F. (1) (k.625), którzy zeznali, iż Dział (...) powódki posiadał wiedzę o nadmiernym zużyciu prądu wskazującym na możliwość nieprawidłowego działania baterii kondensatorów już w roku 2015 oraz z ustaleniami opinii biegłego sądowego dr.inż. P. K. z dnia 08 lutego 2019 roku (k.659-676), w której to opinii biegły wskazał, iż w miesiącach marzec - lipiec 2015 roku nastąpiło wyłączenie baterii kondensatorów, prawdopodobnie przez Powódkę ze względu na nadmierne zużyciu prądu wskazujące na możliwość nieprawidłowego działania baterii kondensatorów, co jest o tyle istotnym w sprawie, iż pozwany został poinformowany o jakichkolwiek nieprawidłowościach w działaniu baterii kondensatorów dopiero w roku 2016 (w m-cu lutym), a więc nie mógł ingerować w działanie baterii kondensatorów w okresie marzec - lipiec 2015 roku;

j) błąd w ustaleniach faktycznych dokonanych przez Sąd polegający na bezzasadnym pominięciu okoliczności, iż powódka nie zgłosiła pozwanemu jakichkolwiek uwag odnośnie do możliwości wadliwego działania baterii kondensatorów od dnia przekazania obiektu (...) nr (...) do eksploatacji tj. od dnia 01 grudnia 2014 roku aż do dnia 04 lutego 2016 roku (a więc przez okres 14 miesięcy), mimo iż Powódka posiadała wiedzę w tym zakresie, co potwierdzają zeznania świadków, które to okoliczności świadczą o tym, że zachowanie Powódki miało wpływ co najmniej na rozmiar szkody poniesionej przez Powódkę, a tym samym na nieuprawnionym przyjęciu przez Sąd, że Powódka poprzez swoje zaniechania nie przyczyniła się co najmniej do zwiększenia szkody, a w konsekwencji naruszenie art.362 k.c. poprzez jego niezastosowanie w sprawie;

k) błąd w ustaleniach faktycznych Sądu polegający na bezzasadnym przyjęciu przez Sąd, iż dochodzona przez Powódkę kwota 141 066,20 złotych stanowi poniesioną przez powódkę szkodę, co oznaczałoby przyjęcie przez Sąd, iż powódki nie obciążają żadne koszty związane ze zużyciem energii biernej pojemnościowej, co stoi w sprzeczności zarówno z zeznaniami świadków, zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, jak i powszechną wiedzą, iż za zużycie energii elektrycznej podmioty, na których rzecz świadczona jest usługa dystrybucji energii elektrycznej są obciążane jej kosztami;

2. Naruszenie przez sąd orzekający w sprawie zasady swobodnej oceny dowodów wyrażonej w przepisie art. 233 § 1 i 2 k.p.c. poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób niewszerechny i wybiórczy, a w szczególności poprzez:

a) pominięcie w analizie i brak wyjaśnienia dlaczego Sąd pominął dowód z pisma podmiotu E. (...) z dnia 16 lutego 2016 rok, skoro z treści przedmiotowego dowodu, podpisanego przez pracownika przedsiębiorstwa (...) (...) sp. z o.o. w osobie świadka M. K. wynika, iż według stanu na dzień 16 lutego 2016 roku bateria kondensatorów była w pełni sprawna, a przyczyną wysokich rachunków mogła być okoliczność wyłączenia baterii kondensatorów przez bardzo długi czas;

b) uznanie za wiarygodne zeznań świadka M. K. (k.578v -579) w sytuacji gdy zeznania te budzą wątpliwość co do ich wiarygodności i pozostają w sprzeczności z dokumentami złożonymi w aktach sprawy, co tym bardziej jest w rozpatrywanej sprawie zasadnym, iż świadek M. K. jest przedstawicielem E. (...) sp. o.o. która dostarczyła urządzenie baterii kondensatorów;

c) pominięcie w analizie i brak wyjaśnienia dlaczego Sąd pominął zeznania świadka J. S. (k. 626-626v), skoro z zeznań świadka J. S. wynika, iż w trakcie interwencji serwisu bateria kondensatorów była odłączona od zasilania (rozłącznik był w pozycji wyłączonej) i po jej włączeniu okazała się w pełni sprawna, co koreluje z pominiętym przez Sąd dowodem z pisma podmiotu E. (...) z dnia 16 lutego 2016 rok;

d) oparcie się na opinii biegłego sądowego dr.inż. P. K. z dnia 08 lutego 2019 roku i wyciągnięcie z tejże opinii wniosków błędnych i nie znajdujących oparcia w treści tejże opinii, podczas gdy przedmiotowa opinia nie zawiera stanowczej i jednoznacznej oceny pozwalającej na przyjęcie odpowiedzialności pozwanego oraz opiera się na przypuszczeniach biegłego i wskazywanych prawdopodobnych przyczynach;

3.Naruszenie przepisów art. 299 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. i 232 k.p.c. poprzez pominięcie i całkowite niewypowiedzenie się co do wniosku o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron, za stroną pozwaną K. K., na okoliczności sprawy określone w sprzeciwie do nakazu zapłaty, w tym na okoliczność zawarcia umowy najmu, realizacji zawartej z (...) S. A. umowy najmu, wykonania przedmiotu tej umowy w terminie i zgodnie z warunkami zawartej umowy, braku zgłoszenia usterek w okresie związania stron umową, wstąpienia w miejsce Pozwanego do umowy zawartej z Powodem innego podmiotu, nadto innych okoliczności sprawy określonych w pozwie i sprzeciwie do nakazu zapłaty, oraz niewypowiedzenie się co do potrzeby przeprowadzenia dowodu z zeznań pozwanego;

4.Naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez sporządzenie uzasadnienia wyroku w sposób uniemożliwiający przeprowadzenie prawidłowej kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia w szczególności polegające na niewskazaniu w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku przyczyn, dla których Sąd orzekający w sprawie :

a) nie odniósł się do podniesionego przez Pozwanego zarzutu braku zobowiązania Pozwanego z tytułu gwarancji udzielonej w ramach zawartej dnia 04 marca 2014 roku umowy najmu, wobec zawarcia Aneksu z dnia 07 stycznia 2016 roku do tej umowy, na mocy którego w miejsce Pozwanego (jako dotychczasowego wynajmującego) wstąpiła do umowy najmu z dnia 04 marca 2014 roku (...) Spółka Jawna z siedzibą we W. (jako nowy wynajmujący), która przejęła wszelkie prawa i obowiązki wynikające z umowy najmu z dnia 04 marca 2014 roku, w tym obowiązki gwarancyjne,

b) pominął w analizie dowód z pisma podmiotu E.(...) z dnia 16 lutego 2016 rok,

c) pominął w analizie zeznania świadka J. S. (k.626-626v),

d) wyciągnął z opinii biegłego sądowego dr.inż. P. K. z dnia 08 lutego 2019 roku (k.659-676) wnioski niewynikające z jej treści a pominął stanowisko biegłego, z którego wynika, że nie sposób przypisać pozwanemu, iż w zawiniony sposób dokonał niewłaściwego montażu baterii kondensatorów w sklepie (...) w I. przy ul.(...) lub dokonał ich uszkodzenia.

5.Naruszenie art.471 k.c. w związku z art.577 i następne k.c. poprzez ich błędna wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, skutkujące przyjęciem, iż do odpowiedzialności pozwanego z tytułu niewykonania zobowiązania gwarancyjnego zastosowanie znajduje przepis art.471 k.c., pomimo stwierdzenia przez Sąd, iż dnia 07 stycznia 2016 roku pomiędzy Pozwanym (jako dotychczasowym wynajmującym), Powódką (jako najemcą) oraz podmiotem trzecim - (...) Spółka Jawna z siedzibą we W. (jako nowym wynajmującym) zawarty został Aneks do umowy najmu z dnia 04 marca 2014 roku, na mocy którego w miejsce Pozwanego (jako dotychczasowego wynajmującego) wstąpiła do umowy najmu z dnia 04 marca 2014 roku (...) Spółka Jawna z siedzibą we W. (jako nowy wynajmujący), która przejęła wszelkie prawa i obowiązki Pozwanego wynikające z umowy najmu z dnia 04 marca 2014 roku, w tym i obowiązki gwarancyjne, oraz skutkujące uznaniem, iż Pozwany w sposób nienależyty wykonał umowy łączące go z Powódką i ponosi wyłączną odpowiedzialność za powstałą szkodę;

6. Naruszenie art. 362 k.c. poprzez jego niezastosowanie i pominięcie przyczynienia się powódki do powstania szkody, w sytuacji gdy przyczynienie się powódki poprzez niezgłoszenie przez okres od dnia 15 stycznia 2015 roku aż do dnia 04 lutego 2016 roku (a więc przez okres 14 miesięcy) zastrzeżeń do działania baterii kondensatorów, mimo iż Powódka posiadała wiedzę w tym zakresie, jest oczywiste, oraz pominięcie przez Sąd orzekając, iż to zaniechanie Powódki miało wpływ co najmniej na rozmiar szkody;

7. Naruszenie art. 131 k.p.c. w związku z art. 126¹ § 3 k.p.c. i art.21 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz art.126² § 1 k.p.c. poprzez brak wezwania Powódki do uzupełnienia opłaty sądowej od pozwu, brak zwrotu pisma Powódki (pозwu) mimo jego nieprawidłowego opłacenia i podjęcie czynności wskutek pisma (pозwu), od którego nie została uiszczona należna opłata.

Wskazując powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania ewentualnie zmianę zaskarżonego i oddalenie powództwa w całości bądź części.

W odpowiedzi na apelację (k.808-812) strona powodowa wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył co następuje:

Apelacja nie była uzasadniona.

Sąd Apelacyjny podziela ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Okręgowy i przyjmuje je za własne, co czyni zbędnym ich ponowne przytaczanie. Podobnie Sąd podziela dokonaną przez Sąd pierwszej instancji ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz ocenę prawną prawidłowych ustaleń skutkującą uznaniem spełnienia przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego.

Jako instancja merytoryczna Sąd Apelacyjny uzupełniając ustalił co następuje:

W dniu 8 września 2015 r. Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w I. jako sprzedający zawarła z (...) Spółka Jawna z siedzibą we W. jako kupującym umowę sprzedaży nakładów oraz cesji praw i obowiązków. Przedmiotem umowy sprzedaży były nakłady poczynione przez sprzedającego na nieruchomość położoną w I. przy ulicy (...), działka nr (...) o powierzchni 0,3428 ha, między innymi w postaci:

a) jednokondygnacyjnego budynku handlowo-usługowego wykonanego w stanie technicznym „pod klucz”, zgodnie ze standardem wykonania sklepu (...), w oparciu o projekt typowy sklepu (...) z dnia 5 czerwca 2013 r. i zgodnie ze standardem wykonania sklepu (...):

- Standard W 13 z dnia 5 czerwca 2013 r. wraz z Kartą Zmian SW 13 z dnia 3 września 2013 r. ,

- Standard W 14 z dnia 22 kwietnia 2014 r. w zakresie instalacji elektrycznych.

(dowód: § 4 ust.1 umowy sprzedaży k. 491- k.504)

Sprzedający przeniósł także na kupującego prawa i obowiązki wynikające z umowy najmu zawartej w dniu 10 marca 2014 r. powodem.

(dowód: § 4 ust.2 lit a) umowy sprzedaży k. 491- k.504)

Pozwany jako sprzedający oświadczył także kupującemu, że udzielił powodowi gwarancji na wykonane roboty budowlane, na warunkach przewidzianych w umowie najmu. Sprzedający oświadczył, że z chwilą zawarcia umowy udziela kupującemu gwarancji na wykonane roboty budowlane na warunkach, jak określone umową najmu.

(dowód: §2 ust.13 pkt 16 umowy sprzedaży k. 491- k.504)

W dniu 8 lutego 2016 r. M. P. wysłał maila do T. D., w którym poinformował, że w dniu 5 lutego 2016 r. na obiekcie w I. byli elektrycy i wyłączyli baterię kondensatorów. Dodał, że w dniu jutrzejszym będzie kontaktował się z serwisantem i przystąpią do usunięcia usterki.

(dowód: mail k.424)

W mailu z dnia 16 lutego 2016 r. kierowanym do M. P. - pracownika pozwanej firmy, M. K. - pracownika (...) spółka z o.o. (producenta baterii kondensatorów) wyjaśnił między innymi, że „nie widzimy żadnych usterek. Dodatkowo z informacji od kierownika sklepu wynika, że bateria ta była wyłączona przez bardzo długi czas. Zapewne to miało wpływ na wcześniejsze rachunki ”.

(dowód: mail k.476, zeznania świadka M. K. k.579)

W dniu 6 października 2016 r. T. D. w imieniu powoda wysłał do pozwanego maila o treści: „Ponownie proszę o niezwłoczne przybycie na obiekt wykonawcę instalacji elektrycznej w celu dokonania stosownych sprawdzeń i pomiarów dotyczących działania baterii kondensatorów... Zgodnie z przeznaczeniem bateria powinna tę moc kompensować, a ta zamontowana na obiekcie ewidentnie nie pracuje prawidłowo”.

(dowód: mail k.424)

W dniu 28 października 2016 r. sporządzony został przez pracowników (...) spółka z o.o. protokół z wizyty w przedmiotowym sklepie, w którym zaznaczono „przebite moduły tyrystorowe, bateria została zabrana do serwisu i zostanie zamontowana w innym czasie”. Ponowny montaż nie został dokonany przez pracowników (...) spółka z o.o.

(dowód: protokół odbioru usługi serwisowej k. 424, zeznania świadka M. K. k.579)

W dniu 26 listopada 2016 r. T. D. przesłał do pozwanego maila o treści: „Sprawa powtarza się od dłuższego czasu. Mamy duży problem z działaniem kondensatorów w w/w/ sklepie... Proszę o niezwłoczne zlecenie przeglądu działania kondensatorów i prawidłowości jej konfiguracji oraz przedstawienie szczegółowego protokołu z kontroli”.

(dowód: mail k.427).

Powyższych uzupełniających ustaleń Sąd Apelacyjny poczynił na podstawie dokumentów prywatnych w postaci odpisu aktu notarialnego umowy sprzedaży nakładów oraz cesji praw i obowiązków oraz korespondencji mailowej, których autentyczność nie była przez strony kwestionowana (art. 245 k.p.c.).

Przechodząc do poszczególnych zarzutów apelacji w pierwszej kolejności należało się odnieść do najdalej idącego zarzutu naruszenia przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 328 § 2 k.p.c., regulującego warunki, jakie musi spełniać uzasadnienie wyroku. Jego odpowiednikiem jest aktualnie art.327¹ §1 k.p.c., zgodnie z którym uzasadnienie wyroku powinno zawierać:

- 1)** wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, obejmującej ustalenie faktów, które sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej;
- 2)** wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

W judykaturze utrwalił się pogląd, wedle którego zarzut naruszenia przepisu prawa procesowego dotyczący warunków, jakie winno spełniać uzasadnienie wyroku może być skutecznie podniesiony tylko wtedy, gdy uzasadnienie zaskarżonego wyroku zostanie zredagowane w sposób uniemożliwiający stwierdzenie, jakie ustalenia co do faktów i ocena prawna zadecydowały o wyniku postępowania w sprawie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2014 r. I CSK 735/13 LEX nr 1545043). Innymi słowy, zarzut naruszenia przepisu art. 328 § 2 k.p.c. odnoszący się do elementów, jakie winno zawierać uzasadnienie orzeczenia mógłby być uwzględniony tylko wtedy, gdyby sporządzone uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia nie pozwalałoby na merytoryczną ocenę rozstrzygnięcia. Tak w

niniejszej sprawie nie było. Sąd Okręgowy wskazał, jakie poczynił w sprawie ustalenia faktyczne, na jakich w tym zakresie dowodach się oparł, oraz wyjaśnił podstawę prawną wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Wprawdzie rzeczywiście w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd pierwszej instancji nie odniósł się w sposób szczególny do zarzutu pozwanego odnoszącego się zawartego w dniu 4 marca 2014 r. aneksu do umowy najmu, a który to zarzut należało zakwalifikować jako zarzut braku legitymacji biernej, jednak Sąd Apelacyjny - jako instancja merytoryczna - miał możliwość na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego poczynić własne ustalenia i dokonać ich oceny prawnej.

Na wstępie należy podkreślić, że zarzut braku legitymacji biernej został postawiony przez pozwanego nie tylko w kontekście naruszenia warunków prawnych, jakie winno spełniać uzasadnienie, ale także w kontekście niewyjaśnienia bądź błędnego wyjaśnienia okoliczności istotnych dla sprawy a także zarzutu naruszenia art.471 k.c. w związku z art.577 i następne k.c. W istocie, zarzut ten należało przede wszystkim ocenić na płaszczyźnie zastosowanych przez Sąd pierwszej instancji norm prawa materialnego regulujących przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej.

Oceniając zarzut braku legitymacji biernej Sąd Apelacyjny uznał go za chybiony. Skarżący upatrywał jego zasadności w treści aneksu do umowy najmu z dnia 4 marca 2014 r. Z poczynionych ustaleń wynika, że rzeczywiście w dniu 7 stycznia 2016 r. powód, pozwany oraz (...) W. Sp.j. we W. podpisali aneks do umowy najmu z dnia 4 marca 2014 r. , w którym oświadczyły (k.480), że na mocy umowy cesji sporządzonej w formie aktu notarialnego z dnia 8 września 2015 r., nowy wynajmujący (...) W. Sp.j. we W. wstąpił w miejsce dotychczasowego wynajmującego w jego wszelkie prawa i obowiązki wynikające z umowy najmu z 4 marca 2014 r. Nowy wynajmujący oświadczył, że przejmuje, akceptuje i potwierdza związanie wszelkimi postanowieniami, prawami i obowiązkami wynikającymi z tej umowy, zaś najemca przyjął oświadczenia nowego wynajmującego.

Sąd Apelacyjny podzielił argumentację pozwanego wyrażoną w odpowiedzi na apelację, że pozwana oraz (...) W. sp.j. we W. nie zawarły umowy o przeniesienie praw i obowiązków wynikających ze stosunku prawnego gwarancji jakości wykonanych przez pozwaną robót. Jak słusznie bowiem zauważyła strona powodowa, z §2 ust.13 pkt.16 umowy sprzedaży nakładów oraz cesji praw i obowiązków z dnia 8 września 2015 r. wynika nie tylko to, że pozwana spółka przyznała, iż udzieliła powodowi gwarancji jakości wykonanych robót budowlanych, ale takiej samej gwarancji udzieliła kupującemu. Jak słusznie także zauważyła strona powodowa z treści § 4 ust.2 lit a) przedmiotowej umowy sprzedaży (k.501) wynika, że cesja praw i obowiązków obejmowała wyłącznie te wynikające z umowy najmu, a nie z innych stosunków prawnych. Zgodzić należy się z powodem, że wykładnia literalna tych zapisów umowy dokonana w kontekście zasad wykładni oświadczeń woli (art. 65 k.c.) nie budzi wątpliwości co do woli stron umowy. W ocenie Sądu Apelacyjnego nie można przy tym domniemywać, że skutkiem zawarcia aneksu do umowy najmu Z zawartego aneksu do umowy najmu z dnia 7 stycznia 2016 r. (k.479-481) nie wynika przy tym wprost, aby wolą najemcy, czyli strony powodowej (inwestora) była zgoda na przeniesienie odpowiedzialności z tytułu gwarancji jakości wykonanych robót budowlanych na nabywcę nakładów (nowego najemcę).

Pierwotna umowa z dnia 4 marca 2014 r. w istocie miała charakter mieszany: zawierała elementy umowy najmu (art. 659 k.c. i następne) oraz umowy o roboty budowlane (art. 647 k.c. i następne). O ile zatem umowa cesji praw i obowiązków z 8 września 2015 r. dotyczyła umowy najmu, co wynika wprost z jej treści i co powód akceptował, to z poczynionych ustaleń nie wynika, aby rozciągało się to na prawa i obowiązki wynikające z umowy o roboty budowlane oraz udzielonej gwarancji ich jakości.

Z tego też względu zarzuty pozwanego sprowadzające się do podważenia jego legitymacji biernej należało uznać za chybione.

Dodatkowo należy podkreślić, że podnoszone przez skarżącego zarzuty naruszenia art.328 § 2 k.p.c. mające polegać na: pominięciu w analizie dowód z pisma podmiotu E.(...) z dnia 16 lutego 2016 rok, zeznań świadka J. S. (k.626-626v) oraz pominięciu stanowiska biegłego, z którego wynika, że nie sposób przypisać pozwanemu, iż w zawiniony sposób dokonał niewłaściwego montażu baterii kondensatorów w sklepie (...) w I. przy ul.(...) lub dokonał ich uszkodzenia, należało w istocie rozpatrywać na płaszczyźnie zarzutu wadliwej oceny dowodów, a zatem art. 233 §1 i 2 k.p.c.

Podkreślić należy, że przewidziane w art. 233 §1 k.p.c. kryteria oceny wiarygodności i mocy dowodów wprawdzie mogą być przedmiotem kontroli odwoławczej, jednak powołanie się na naruszenie cytowanego przepisu nie może polegać jedynie na przedstawieniu odmiennego stanu faktycznego ustalonego na podstawie własnej oceny dowodów. Skarżący może tylko wykazywać, że sąd pierwszej instancji rażąco naruszył ustanowione w powołanym przepisie zasady oceny wiarygodności i mocy dowodów, a w konsekwencji naruszenie to mogło mieć wpływ na wynik sprawy. Jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie zebranego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Jedynie w przypadku, gdy brak jest logiki w powiązaniu wnioskowania z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo – wbrew zasadom doświadczenia życiowego – nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo – skutkowych, to przeprowadzona ocena dowodów może być skutecznie podważona (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002r. II CKN 817/00, LEX nr 56906, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002r. IV CKN 1316/00, LEX nr 80273). Takiej wadliwości w ocenie dowodów dokonanej przez Sąd Okręgowy nie można dostrzec w niniejszej sprawie.

W pierwszej kolejności skarżący upatrywał naruszenia przez Sąd pierwszej instancji art. 233 § 1 k.p.c. w pominięciu dowodu z pisma E. (...) (producenta baterii) z dnia 16 lutego 2016 r., z którego zdaniem skarżącego ma wynikać, że według stanu na dzień 16 lutego 2016 roku bateria kondensatorów była w pełni sprawna, a przyczyną wysokich rachunków mogła być okoliczność wyłączenia baterii kondensatorów przez bardzo długi czas.

Rzeczywiście, w mailu z dnia 16 lutego 2016 r. (k.476) kierowanym przez świadka M. K. do M. P. z pozwanej firmy poinformował między innymi, że „nie widzimy żadnych usterek. Dodatkowo z informacji od kierownika sklepu wynika, że baterii ta była wyłączona przez bardzo długi czas. Zapewne to miało wpływ na wcześniejsze rachunki”... Świadek M. K. nie potrafił sobie przypomnieć okoliczności wysłania tego maila (vide: zeznania k.579). Co jednak istotne, z zeznań tego świadka wynika, że gwarancja producenta baterii nie obejmowała jej montażu, podobnie pracownicy (...) spółka z o.o. nie dokonywali montażu tej baterii. Nie było przy tym sporu, że przedmiotowa bateria rzeczywiście była zdemontowana w październiku 2016 r. i zabrana do producenta serwisu. Koresponduje to zresztą z zeznania inspektora nadzoru ze strony powoda – T. D. (k. 579v), w których przyznał, że „wie, iż w ostateczności ten kompensator został zdemontowany i wysłany do producenta do serwisu. Dostałem informację, że bateria wróciła, została zamontowana i okazało się, że dalej ten kompensator źle działa”. Słusznie przy tym zwróciła uwagę strona powodowa, że sekwencja wydarzeń, to jest wysłanie przez T. D. maila z dnia 6 października 2016 r. do pozwanego koresponduje czasowo z demontażem urządzenia przez pracowników (...) spółka z o.o. w dniu 28 października 2016 r. , co tworzy domniemanie faktyczne, że demontaż został dokonany z inicjatywy pozwanego.

W tym kontekście pominięcie maila z dnia 16 lutego 2016 r. w istocie nie miało znaczenia dla poczynionych ustaleń i rozważań. Skarżący pomija, że z opinii biegłego wynika, iż już od samego początku przedmiotowe urządzenie działało wadliwie. Biegły zwrócił bowiem uwagę, że w okresie od 14 stycznia 2015 r. do 28 lutego 2015 r. widoczne jest bardzo duże przekompensowanie mocy biernej i przekazanie dużej ilości energii biernej pojemnościowej do sieci zasilającej, czego skutkiem są duże opłaty za energię bierną (k.674). Dopiero potem biegły zwrócił uwagę, że w okresie od 1 marca 2015 r. do 31 sierpnia 2015 r. nie ma pełnej kompensacji energii biernej indukcyjnej, przy jednoczesnym przekompensowaniu energii biernej pojemnościowej, co świadczyć może o okresowym wyłączeniu baterii kondensatorów w celu zmniejszenia opłat za przekompensowanie energii biernej pojemnościowej (k.674). Okoliczność, że przedstawiciel producenta stwierdził, że „nie widzimy żadnych usterek. Dodatkowo z informacji od kierownika sklepu wynika, że baterii ta była wyłączona przez bardzo długi czas. Zapewne to miało wpływ na wcześniejsze rachunki” nie może być miarodajne dla oceny samej wadliwości działania baterii. Nie koresponduje to bowiem z wyżej wskazanymi wnioskami opinii biegłego, który zwrócił uwagę, że od samego początku baterie działały wadliwie, zaś ewentualne wyłączenie baterii w okresie od 1 marca 2015 r. do 31 sierpnia 2015 r. spowodowało wręcz zmniejszenie naliczanych opłat (vide: zestawienie opłat k.3-4).

Niezależnie od tego słusznie zwrócił uwagę powód w odpowiedzi na apelację, że w okresie bezpośrednio poprzedzającym wysłanie maila z dnia 16 lutego 2016 r. to przedstawiciele pozwanego zdemontowali baterię, o czym świadczy mail od pracownika pozwanego M. P. z dnia 8 lutego 2016 r. Jak trafnie także zwrócił uwagę powód wyłączenie baterii kondensatorów nie może być traktowane na równi z nieuprawnioną ingerencją w jego konstrukcję, gdyż z opinii biegłego – w powiązaniu z zestawieniem poniesionych opłat – wynika, że w okresie wyłączenia baterii kondensatorów nie były generowane wysokie opłaty za energię bierną.

W tej sytuacji zarzut dotyczący wadliwej oceny zeznań świadka M. K. (k.578v -579) należało uznać za chybiony. Ustalenia poczynione na podstawie zeznań tego świadka nie mogły wprawdzie odnosić się do przyczyn wadliwego działania przedmiotowej baterii kondensatorów, bo to należało do zakresu badania przez biegłego sądowego. Innymi słowy fakt, iż świadek wystosował pismo, w którym przedstawił swoją opinię odnośnie do przyczyn wadliwości działania baterii kondensatora mogło stanowić podstawę ustalenia jedynie tego, że takie pismo zostało sporządzone i wysłane, nie mogło natomiast być miarodajne dla oceny przyczyn wadliwości działania przedmiotowego urządzenia. Niemniej jednak zeznania świadka M. K. można było uznać za wiarygodne w tym zakresie, w jakim przedstawił on sekwencję wydarzeń z udziałem firmy (...) spółka z o.o. w przedmiotowej sprawie.

Co do pominięcia zeznań świadka J. S. (k. 626-626 v), to po pierwsze należy zwrócić uwagę, że Sąd pierwszej instancji odwołał się w swoich ustaleniach do tych zeznań (strona 8 uzasadnienia wyroku, k.765 v) a po wtóre z zeznań tych wynika wręcz, że po przekazaniu obiektu do użytkowania złożono do niego w formie zgłoszenia gwarancyjnego, że jest problem z baterią kondensatorów w sklepie (...) w I.. Świadek przyznał, że było jeszcze następne zgłoszenie i w tym przypadku zawiadomił firmę, która sprzedawała to urządzenie. Koresponduje to z zeznaniami świadka M. K. oraz protokołem z dnia 28 października 2016 r. potwierdzającym demontaż urządzenia. Świadek przyznał także, że co jakiś czas były przekazywane informacje, że coś z tym urządzeniem nie jest tak (k.626). Z zeznań świadka nie wynika przy tym to, że w trakcie interwencji serwisu okazało się, iż bateria kondensatorów była odłączona od zasilania (rozłącznik był w pozycji wyłączonej) lecz, że uzyskał taką wiedzę od swoich pracowników, przy czym nie wynika z nich, kiedy taką wiedzę uzyskał.

Okoliczność zaś, że zgodnie z zeznaniami świadka „serwis badał to urządzenie i stwierdził, że to urządzenie działa poprawnie” nie mogła wpłynąć na ocenę przesłanek odpowiedzialności pozwanego, gdyż kwestia wadliwego działania baterii kondensatorów wynika wprost z opinii biegłego sądowego; biegły nie był natomiast rozstrzygnąć jednoznacznie tego, co było przyczyną tej wadliwości. Okoliczność ta ma znaczenie przy ocenie rozkładu ciężaru dowodu przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, co będzie przedmiotem dalszych rozważań.

W rezultacie nie był także trafny powiązany z zarzutem naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. zarzut błędnego ustalenia, iż wykonawca instalacji wskutek zgłoszenia dokonanego w ramach gwarancji przez działającego w imieniu powódki T. D., kilkakrotnie dokonywał na polecenie pozwanego oceny i naprawy urządzenia (baterii kondensatorów) oraz jego demontażu i odesłania do producenta, należało uznać za chybiony. Wprawdzie rzeczywiście demontażu urządzenia dokonywali pracownicy firmy (...) spółka z o.o. w dniu 28 października 2016 r. lecz uczynili to po uprzednim zgłoszeniu przez T. D. usterki do wykonawcy, który – co wynika poczynionych ustaleń – przekazywał rozwiązanie problemu podwykonawcy, który zainstalował baterię ((...) s.c.), ten zaś zawiadomił o tym producenta baterii ((...) spółka z o.o.). Poza tym o podejmowanych przez podwykonawcę próbach świadczy mail z dnia 8 lutego 2016 r. (k.424), w którym M. P. (pracownik pozwanego) – w odpowiedzi na wezwanie firmy zajmującej się montażem urządzenia celem jego sprawdzenia - poinformował T. D. (przedstawiciela powoda), że „w dniu 5 lutego 2016 r. na obiekcie w I. byli elektrycy i wyłączyli baterię kondensatorów”. Świadek M. P. potwierdził zresztą fakt, że po zgłoszeniach o nieprawidłowości działania kondensatora powiadamiał o tym podwykonawcę, który montował urządzenie (k.623v – 624).

Wbrew zarzutom skarżącego nie było także wadliwym uznanie za podstawę rozważań i rozstrzygnięcia opinii biegłego sądowego dr.inż. P. K.. Za chybione należało przy tym uznać stanowisko jakoby z opinii biegłego miało wynikać, że

nie sposób przypisać pozwanemu, iż w zawiniony sposób dokonał niewłaściwego montażu baterii kondensatorów w przedmiotowym sklepie lub dokonał ich uszkodzenia.

Po pierwsze biegły wskazał, że „kompletny brak dokumentacji technicznej nie pozwala w pełni wskazać przyczynę błędnego działania baterii kondensatorów w przedmiotowym sklepie.” Po wtóre dodał jednak, że „jedyną udokumentowaną przyczyną było błędne działanie regulatora baterii kondensatorów. Inna z przyczyn mogło być błędnie dobrana bateria kondensatorów, bądź jej nieprawidłowe podłączenie, na co jednak nie ma niezbytych dowodów”. (k.675).

Brak jednoznacznego wskazania przyczyny nieprawidłowego działania baterii kondensatorów nie może być równoznaczne ze zwolnieniem z odpowiedzialności pozwanego, w kontekście przesłanek odpowiedzialności wynikających z art. 471 k.c. Przepis ten tworzy bowiem domniemanie odpowiedzialności dłużnika za nienależyte wykonanie zobowiązania, przerzucając na niego ciężar dowodu wykazania tego, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które odpowiedzialności nie ponosi. Wynika to z wykładni językowej art.471 k.c., w szczególności zwrotu „chyba, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi”. Na powyższa okoliczność słusznie zwrócił uwagę Sąd pierwszej instancji. Innymi słowy, wnioski opinii biegłego, który nie był w stanie określić jednoznacznie przyczyn błędnego działania baterii kondensatorów w przedmiotowym sklepie nie były wystarczające dla zwolnienia pozwanego od odpowiedzialności za nienależyte wykonanie zobowiązania. Dla przyjęcia takiego zwolnienia niezbędnym było wykazanie przez pozwanego w koniunkcji, po pierwsze - jakie były przyczyny wadliwego działania, a po drugie – że zaistnienie tej przyczyny jest następstwem okoliczności, za które odpowiedzialności nie ponosi. Takiego dowodu (art. 6 k.c.). strona pozwana w niniejszym procesie nie przeprowadziła.

Odnosnie do powiązanego z zarzutem naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. zarzutu błędnego ustalenia, iż w kwietniu 2017 roku firma (...) (...) sp. z o.o. została poproszona o pomoc i od kwietnia 2017 problem z urządzeniem (baterią kondensatorów) nie występuje jest o tyle chybiony, że taka okoliczność rzeczywiście wynika z przeprowadzonych w sprawie dowodów, w szczególności zeznań świadków T. D. i M. K., zaś z przeprowadzonych dowodów nie wynika podnoszona przez skarżącego okoliczność, iż „problem z urządzeniem został usunięty przez wykonawcę instalacji jeszcze przed podjęciem działań przez firmę (...)(...)”. W szczególności nie wynika to z żadnych dokumentów przedłożonych w sprawie, ani też z zeznań świadka J. S..

Za chybiony należało również uznać zarzut błędnego ustalenia, iż do kwietnia 2017 roku powódka nie dokonywała napraw urządzenia i nie zlecała tych napraw innym firmom, podczas gdy z zeznań wskazanych świadków oraz zgromadzonych w sprawie dokumentów, w szczególności protokołu demontażu urządzenia (baterii kondensatorów) z dnia 28 października 2016 roku wynika, iż dokonywała takich zleceń. Zarzut ten było o tyle niezrozumiały, że strona powodowa nie kwestionowała, że w ramach udzielonej przez pozwanego gwarancji zwracała się do niego o podjęcie działań zmierzających do naprawy urządzenia. Nie wynika natomiast z poczynionych ustaleń, aby dokonywała tych napraw samodzielnie, poza stosunkiem prawnym łączącym ją z pozwanym. W szczególności, co już wcześniej wyjaśniono, demontaż urządzenia z dnia 28 października 2016 r. (k.476), jakkolwiek wykonywany przez pracowników producenta baterii, to nastąpił z inicjatywy podwykonawcy, który po kolejnym zgłoszeniu usterki zwrócił się z tym problemem do firmy (...) spółka z o.o.

Co do zarzutu błędnego ustalenia, iż wysokość opłat za energię pojemnościowa spadła do zera, co uzasadnia obciążenie pozwanego kosztami w wysokości 141 066,20 złotych, podczas gdy ze zgromadzonych w sprawie dowodów wynika, iż wysokość opłat za energię pojemnościową nigdy nie wynosi zero, to zarzut ten był o tyle nietrafny, że rzeczywiście z opinii biegłego sądowego (k.675) jednoznacznie wynika, że „przy prawidłowym działaniu baterii kondensatorów wysokość opłat za energię bierną pojemnościową powinna być równa zeru, a najczęściej jest ona bliska zero” i dalej „ prawidłowo zaprojektowana i podłączona bateria kondensatorów do kompensacji energii biernej indukcyjnej powinna poprzez system regulacji baterii kondensatorów zapewnić kompensację energii biernej na poziomie tg Φ bliskiego zeru, a jednocześnie nie może on dopuścić do przekompensowania energii biernej pojemnościowej przekazywanej do sieci zasilającej (k.676)”.

Co do zarzutu błędnego ustalenia, że należało wykluczyć ingerencje ze strony pracowników powódki lub innych podmiotów trzecich w zamontowane baterie kondensatorów, to jak słusznie zauważyła strona powodowa w odpowiedzi na apelację, że zeznań świadka M. B. (2) (k.624-624 v) wynika, że żaden z pracowników sklepu (...) w I. nie ingerował w przedmiotowe urządzenie, oraz, że usterki były zgłaszane do Działu (...). Jest to tyle logiczne, że skoro powód, jako duży podmiot posiada służby techniczne, to nielogicznym byłoby, aby pracownicy sklepu w jakikolwiek sposób musieli ingerować w urządzenia elektrycznej funkcjonujące na terenie sklepu. Z pozostałych ustaleń faktycznych wynika natomiast, że inspektor nadzoru T. D. zgłaszał problem działania urządzenia wykonawcy, ten zaś przekazywał go podwykonawcy. Z faktu, że biegły w swojej opinii zawarł sugestię, iż „w miesiącach marzec - lipiec 2015 roku nastąpiło wyłączenie baterii, najprawdopodobniej ze względu na nadmierne zużyciu prądu wskazujące na możliwość nieprawidłowego działania baterii kondensatorów” nie można wyciągać wniosków o naruszeniu struktury urządzenia przez powoda, gdyż jak już wcześniej wskazano biegły w swojej opinii zwrócił uwagę, że od samego początku baterie działały wadliwie, zaś ewentualne wyłączenie baterii w okresie od 1 marca 2015 r. do 31 sierpnia 2015 r. spowodowało wręcz zmniejszenie naliczanych opłat (k. 674, vide także zestawienie opłat k.3-4). Z podobnych względów za prawnie obojętne należało uznać zarzut błędnego ustalenia, że skoro pozwany został poinformowany o jakichkolwiek nieprawidłowościach w działaniu baterii kondensatorów dopiero w roku 2016 (w m-cu lutym) to nie mógł ingerować w działanie baterii kondensatorów w okresie marzec - lipiec 2015 roku. Skarżący pomija bowiem, że to czy pozwany ingerował w urządzenie o okresie marzec – lipiec 2015 r. nie ma wpływ na rozstrzygnięcie kwestii odpowiedzialności pozwanego za poniesioną przez powoda szkodę, skoro przedmiotowe urządzenie działało wadliwie już od jego montażu, to jest od stycznia 2015 r., a w okresie od marca do lipca 2015 r. opłaty uległy zmniejszeniu.

Z kolei zarzut błędu w ustaleniach faktycznych mający polegać pominięciu okoliczności, iż powódka nie zgłosiła pozwanemu jakichkolwiek uwag odnośnie do możliwości wadliwego działania baterii kondensatorów od dnia przekazania obiektu(...) nr (...) do eksploatacji tj. od dnia 1 grudnia 2014 roku aż do dnia 4 lutego 2016 roku, mimo iż posiadała wiedzę w tym zakresie należało rozpatrywać łącznie z zarzutem naruszenia prawa materialnego, to jest art.362 k.c., na co skarżący zresztą sam zwrócił uwagę. Podobnie na płaszczyźnie naruszenia prawa materialnego (art. 471 k.c.) należało oceniać zarzut błędu w ustaleniach faktycznych mającego polegać na

bezzasadnym przyjęciu p, iż dochodzona kwota 141 066,20 złotych stanowi poniesioną szkodę.

Pozostałe zarzuty dotyczące błędu w ustaleniach faktycznych omówione zostały w związku z zarzutami naruszenia prawa procesowego: art. 233 § 1 k.p.c. i art. 328 § 2 k.p.c.

Odnosnie do zarzutu naruszenia art. 299 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. i 232 k.p.c. poprzez pominięcie dowodu z przesłuchania stron, to jak słusznie zauważył powód w odpowiedzi na apelację dowód z przesłuchania stron ma charakter posiłkowy i potrzeba jego przeprowadzenia aktualizuje się wtedy, gdy za pomocą innych środków dowodowych nie można dojść do ustalenia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Skoro na podstawie innych dowodów Sąd poczynił ustalenia faktyczne umożliwiające rozstrzygnięcie sprawy, zarzut naruszenia wyżej wskazanych przepisów prawa procesowego był nieuzasadniony.

Za niezrozumiały należało uznać zarzut naruszenia art. 131 k.p.c. w zw. z art. 126¹ § 3 k.p.c. i art.21 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz art.126² § 1 k.p.c. Ze znajdującego się na karcie 7 dowodu uiszczenia opłaty wynika, że powód uiścił opłatę sądową od pozwu w kwocie 7.054 zł, a nie 7.053 zł jak wskazywał pozwany.

Przechodząc do oceny naruszenia przepisów prawa materialnego to jak już wcześniej wskazano naruszenia art.471 k.c. w zw. z art. 577 i następnę k.c. skarżący upatrywał przede wszystkim w nieuwzględnieniu zarzutu braku legitymacji biernej, który to zarzut – jak już wcześniej wyjaśniono, był chybiony. Co do samej podstawy materialnoprawnej odpowiedzialności pozwanego, to jak słusznie zauważył powód w odpowiedzi na apelację umowy charakter instytucji gwarancji decyduje o tym, iż udzielającego jej gwaranta obciąża kontraktowa odpowiedzialność odszkodowawcza

za uszczerbki, których beneficjent uprawnień gwarancyjnych doznaje na skutek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez drugą stronę tego stosunku, a podstawą tej odpowiedzialności jest norma art. 471 k.c. (tak też Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 22 maja 2015 r. I ACa 325/15, LEX nr 1749588, także co umownego charakteru gwarancji zob. uzasadnienie wyroku SN z dnia 16 kwietnia 2004 r. I CK 599/03, OSNC 2005/5/82). Przesłankami odpowiedzialności z art. 471 k.c. są:

- a) niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania,
- b) szkoda
- c) związek przyczynowy pomiędzy niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania a powstałą szkodą.

Jak trafnie zauważył także powód, za utrwalony w judykaturze i doktrynie należy uznać pogląd, że domniemywa się, iż niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność. Dla zwolnienia się od odpowiedzialności dłużnik (gwarant) musi obalić to domniemanie wykazując, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności. Powód wykazał w niniejszej sprawie, że łączyła go z pozwanym umowa łącząca w sobie elementy najmu i umowy o roboty budowlane oraz umowa gwarancji jakości wykonanych robót. Wykazał także, że pozwany nie wykonał należycie swojej umowy, gdyż wadliwie działało urządzenie w postaci baterii kondensatorów, stanowiące element instalacji elektrycznej w sklepie (...) w I.. Wbrew przy tym zarzutom skarżącego powód wykazał, że następstwem wadliwego działania przedmiotowego urządzenia była szkoda w postaci konieczności uiszczenia opłat w kwocie dochodzonej pozwem, które – w sytuacji gdyby urządzenie działało prawidłowo – „powinna być równe zeru, a najczęściej są one bliskie zeru”. Pozwany – na co trafnie zwrócił uwagę Sąd pierwszej instancji oraz powód w odpowiedzi na apelację – nie przeprowadził natomiast przekonującego dowodu, że wadliwość działania urządzenia – która przecież miała miejsce już od samego początku działania instalacji, był następstwem okoliczności, za które nie odpowiada, w szczególności np. nieuprawnionej ingerencji powoda lub wadliwości samego urządzenia, jeszcze przed jego zamontowaniem.

Sąd Apelacyjny nie podzielił także zarzutu naruszenia art. 362 k.c. poprzez jego niezastosowanie i pominięcie przyczynienia się powódki do powstania, a w istocie zwiększenia szkody. Zdaniem skarżącego przyczynienie się miało polegać na niezgłoszeniu przez okres od dnia 15 stycznia 2015 roku do dnia 4 lutego 2016 roku zastrzeżeń do działania baterii kondensatorów.

Po pierwsze z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że wiedzę co do nieprawidłowości w wysokości rachunków w okresie od stycznia 2015 r. do marca 2015 r. posiadała współpracująca z powodem spółka (...) S.A.; potem od kwietnia 2015 r. do sierpnia 2015 r. opłaty były niskie, i od września 2015 r. opłaty te znacząco wzrosły. W lutym 2016 r. został o tym powiadomiony powód (vide: zeznania świadka P. S. (2) k.577 v). W ocenie Sądu Apelacyjnego z faktu, że wcześniejszą wiedzę o nieprawidłowościach w rachunkach posiadał podmiot zewnętrzny nie można wyprowadzać wniosku o przyczynieniu się powoda do zwiększenia szkody, które miałyby polegać na zbyt późnym zgłoszeniu działania wadliwości urządzenia. Przede wszystkim skarżący pomija, że pierwotna przyczyna powstania szkody leży po stronie pozwanego, a przynajmniej pozwany nie wykazał, aby skutek w postaci zawyżenia opłat za energię elektryczną był następstwem okoliczności, za które pozwany nie ponosi odpowiedzialności. Po wtóre, słusznie także zwrócił uwagę powód, że z zeznań świadka J. F. (2) (pracownik powoda, k.625) nie wynika, aby wiedzę o zawyżonych rachunkach uzyskała przed luty 2016 r. Koresponduje to z zeznaniami świadka D. W., który potwierdził, że wiedzę o problemie w sklepie (...) w I. uzyskał od P. S. (2) (k.580) i przekazał tę informację T. D. (k.579v), który niezwłocznie poinformował o tym pozwanego, jako gwaranta. W rezultacie w ocenie Sądu Apelacyjnego nie można po stronie powoda jako wierzyciela dopatrzeć się naruszenia powinności wynikających z art.354 k.c., które mogłyby ewentualnie zaktualizować obowiązek obniżenia odszkodowania na podstawie art. 362 k.c.

Z tych też względów Sąd Apelacyjny na podstawie wyżej cytowanych przepisów oraz art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z wyrażoną w art. 98 §1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Skoro apelacja została oddalona, Sąd w całości obciążył pozwanego kosztami postępowania. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym zasądzonych od pozwanego na rzecz powoda została ustalona na podstawie § 2 pkt. 6 w zw. z § 10 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t. jedn. Dz.U z 2018 r. poz. 265).